

общините Котел (Котел, Жеравна, Градец, Тича и др.) и Сунгурларе (Сунгурларе, Чубра). През 1934 г. концентрацията в тези общини се запазва, като нараства броят на селищата в община Поморие (Косовец, Гълъбец, Горица, Приморско и др.).

През 1887 и 1900 г. основната част от селищата с 20-30 % рому също се намират в община Сливен (Калояново, Гергевец, Малко Чочовени), а останалите населени места от тази група са концентрирани в общините Руен (Сини риг), Бургас (Рудник), Несебър (Гюльовица), Поморие (Гъръбец) (Приложение 21, фиг. 17). След присъединяването на Странджа и прищжането на голям брой бежанци селищата от тази група намаляват и през 1934 г. са само две: Жеравна – 28,2 % (община Котел), и Велика – 26,4% (Царево) (Приложение 25). През 1965 г. са регистрирани само 4 селища: Завой (общ. Тунджа), Нова Загора (Нова Загора), Мъглен (Айтос), Везенко (Сунгурларе).

През 1992 г. се наблюдава значително нарастване на броя на селищата от тази група (20-30 %), но се запазва концентрацията им в общините Сливен и Котел, както и в общините Нова Загора (Бряново, Стоил войвода, Коньово, Караново, Дядово и др.), Карнобат (Драгово, Невестино, Глумче, Раклица), Болярово (Стефан Караджово, Шарково, Ситово) и Царево (Царево, Синеморец, Лозенец) (фиг. 19). От началото на XXI в. е отчетено още по-голямо увеличение на броя и концентрацията на населените места в общините около Ямбол – Елхово (Голям Дервент, Изгрев, Кирилово, Добрич), Тунджа (Завой, Ботево, Веселиново, Кукореве, Козарево, Бояджик, Могила и др.) Стралджа (Стралджа, Атолово, Зимница) (Приложение 33, 36).

До 1989 г. броят на селищата с над 30 % рому е незначителен. През 1887 г. са регистрирани само три селища: Българово – 84,4 % (община Бургас), Калояново – 31,8 % (Сливен), Гълъбец – 30,1 % (Поморие) (фиг. 20); през 1900 г. с преобладаващо ромско население се запазва Българово (Приложение 23); през 1934 г. две селища – Градец – 34 % (Котел), Айтос – 34 % (Айтос) (Приложение 26); през 1946 г.: Пънчево – 59 % (Средец) и Градец – 51 % (Котел) (Приложение 28); през 1965 г. няма регистрирано селище.

През 1992 г. броят на селищата от тази група нараства значително и възлиза на 36, като основно са разпространени в Забалканските котловини и южните склонове на Източна Стара планина (фиг. 22). До 2011 г. този брой нараства на 45 селища, разпределени по следния начин (фиг. 23):

– С преобладаващо ромско население (над 50 %): община Котел (Градец), Тунджа (Робово), Стралджа (Лозенец), Средец (Орлинци), Созопол (Габър), Сливен (Селиминово, Сотиря, Чинтулово), Малко Търново (Визща);

– От 40-50 % – община Тунджа (Хаджидимитрово), Сунгурларе (Чубра), Созопол (Равна гора, Ново Паничарево) Сливен (Калояново, Глуфишево, Гергевец), Руен (Вресово), Малко Търново (Звездец), Котел (Пъгарево), Карнобат (Зимен);

– От 30-40 % – Твърдица (Оризари), Сунгурларе (Везенково, Вълчин),